

Kald skulder: Det gufser kaldt av vår tids myndigheter, skriver artikkel-forfatteren, som viser til motviljen mot å ta imot flyktninger som krysser Middelhavet fra Midtøsten og Afrika. FOTO: NTB SCANPIX

Den kalde, norske våren

Roar Tromsdal
Førstelektor i teater ved HiNT

Vårer skal være varme, vise vei til vokster og vilkår for en lysere framtid. Så ikke i vår. Det er kaldgufs alle vegne, i luft og sinn. Vårværet er preget av en bitende nordatrekk; det er som om det har latt seg påvirke av sin nærhet til norsk politikks hardskinnede polster mot all verdens lidelser rett utenfor den norske oljedøra:

Drukneende båtflyktninger i Middelhavet. Regjeringens kalde standardsvar til dette brysomme problemet er at den «løpende vurderer behovet» for norsk assistanse. Men ingenting skjer nå. Først 1. august vil et skip være på plass i Middelhavet. Vi får prise oss lykkelige over at svenskene ikke tenkte slik da tusenvis av nordmenn ble hjertelig mottatt i nabolandet som den tids flyktninger hadde behov for under 2. verdenskrig.

Uskyldige, lengeværende asylbarn hjemsendes. Kun etter lange dragkamper

mellom regjeringspartnerne får noen av asylbarna sin sak vurdert på nytt; etterfulgt av et ynkelig partipolitisk spill der det er viktigere for regjeringspartnerne at alle fire kommer like 'positivt' fra forhandlingsresultatet enn at lidelsens kjerne – de lengeværende barna – skal få en human behandling.

Motstrebende bosetting av flyktninger i kommunene. Integreringsprosessen av flyktninger i norske kommuner går så tregt at både lengeværende barn og voksne blir boende i asylmottak i årevis. Selv varmen i vedtaket på Aps landsmøte i helga om at Norge må ta imot ekstra 10.000 syriske flyktninger, får en kald gufs når det samtidig meldes at hele 96 Ap-styrte kommuner har bosatt færre flyktninger enn det regjeringen ønsker.

Har vi blitt et kaldt folk? Jeg påminnes en replikk fra en av lokalpolitikkerne i min barndoms dal midt på 1960-tallet i en av hans mange avispolemikker med dalens myndige prost – fritt etter hukommelsen: «Det gufse kaldt tå dæ, Anton.»

Det gufser kaldt av vår tids myndigheter også.